

לאספה היסודית

1. האנקיטה.

1. מהו הרעיון היסודי שאתה רוצה להגשימו בקבוצה.
2. המוצא אתה התקדמות ידועה בהגשמת שאיפותנו במשך קיום הקבוצה?
3. המתאימה להגשמת שאיפותיך הרכבתה הכללית של הקבוצה.
4. איזו חסרונות כלליים אתה מוצא בהרכבת הקבוצה.
5. המוצא אתה ספוק בחיים הנוכחים של הקבוצה. (בעבודה ביחסי חברים בחיים מחוץ למשק וכ"ה).
6. אם לא מדוע?
7. איזו תקונים עיקריים יש לפי דעתך להכניס כדי להיטיב את המצב.
8. מהי דעתך על דבר התקשרות קבועה של הקבוצה למקום הזה.
9. על איזו יסודות צריך להבנות המשק שלנו כדי שיספיק לנו את צרכינו החמריים ומגמותינו הרוחניות
10. איזו דפקטים אתה מוצא במשק ובהנהלתו.
11. המתאימה לנו צורת החיים הנוכחית? (היחסים החמריים שאלת המשכורת ההנהלה וכ"ה)
12. מהו לפי דעתך מצב הצעירה בקבוצתנו נורמלי או לא?
13. כיצד לפי דעתך צריכה הקבוצה לפתור את שאלת הקרובים והמשפחות של החברים?
14. מהו לפי דעתך תפקידנו בתור גוף צבורי.
15. איך לפתור את שאלת הקביעות בעבודה וההתמחות בענפי המשק החקלאי.
16. " " את שאלת חנוך הילדים.
17. תביע את דעתך על אודות כל חבר וחבר עד כמה הוא מתאים לחיים קולקטיביים ולהגשמת אותם הרעיונות שאתה מציג לך.
18. איזה מקצוע חקלאי אתה רוצה לבחור לך כדי להתמחות בו.

ב. השיחות לברור השאלות שהאספה היסודית תדון בהן

1. המצב הנוכחי בקבוצה	המרצה	אפרים ליבנון
2. האדם והחברה	"	יהודה לביטוב
3. הקביעות וההתמחות בעבודה	"	אברהם ליכטרוב
4. צורת חיינו	"	אברהם ברכר
5. סביבות ירושלים ותפקידנו בתור חקלאים	יהודה לביטוב	
6. שאלת הקרובים	המרצה י. פנחסי	
7. תפקידנו בתור ציונים	"	א. ליבנון

לא יצאו לפועל השיחות:

המשפחה והילד בקבוצה (לשאלת החינוך)

הצעירה ומצבה בקבוצה

האמנות בחיינו הקולקטיביים.

סדר היום של האספה היסודית

1. ישיבה א. פתיחה על ידי יהודה לביטוב ב. בחירת הנשיאות והמזכירות
2. ישיבה א. סקירה הקבוצה ומטרתה ב. בחירת הועדה להצעות
3. ישיבה א. צורת החיים והחוקה שלנו אברהם ברכר (קריטי)
4. ישיבה א. דין וחשבון של האנקיטה והרכבת הקבוצה. " "
5. ישיבה א. התקשרותנו למקום צורת המשק ותכניתו יהודה לביטוב
6. ישיבה א. הקביעות בעבודה אברהם ליכטרוב (בן-נריה)
7. ישיבה א. עבודה עצמית ועבודה משותפת
8. ישיבה א. יחס הקבוצה לקרובי החברים

לאספה היסודית (תשובה על גליון השאלות)א'
ו' חשון תרפ"ב

לפי החלטת אסיפה הכללית של שלשום תקרא סוף סוף בימים הקרובים אותה ה"אספה" שאחדים מהחברים כל כך הרבה חכו לה. ההכנות ל"אספה היסודית" התחילו דווקא מכבר אבל מפני היחס האדיש של חלק גדול מהחברים הטמפו שלהן הלך הלוך וחלש עד שפעם החליטו אפילו לוותר על חלק מהשיחות. וצריך להעיר שויתרו דווקא על אותו החלק שכולל בו את הרעיון העקרי של הקבוצה ותפקידה. העובדה המעציבה הזאת לבד מעידה על זה שלחלק גדול מהחברים שלנו עדיין לא ברור התפקיד העקרי של "אסיפה היסודית". אין פה מה לחזור על היחס הידוע של הרבה חברים לאסיפה הזאת ולהכנותיה וביחוד לאלה שנגעו בצד החברתי והתרבותי. וגם האסיפה של שלשום היה נסיון מצד אחדים להוציא לגמרי מסדר היום של האספה היסודית את השאלה "הקבוצה ומטרתה" זאת אומרת להוציא את הלב מגוף חי. כזה הוא המצב וכאלה הם התנאים הקשים. אבל האספה סוף סוף תקרא והיא צריכה לתת לנו תשובה על השאלות העומדות על הפרק ובראש וראשונה על שאלת השאלות – "הקבוצה ומטרתה".

האספה צריכה לתת לנו את הרעיון היסודי שיאחד אותנו וייתן לנו תוכן לחיינו.

האספה צריכה להראות לנו את הדרך הנכונה אשר בה נלך להגשמת שאיפותינו.
הייתי אומר במילים קצרות: היא צריכה לתת לנו את זכות הקיום שלנו.

ב.

גליון השאלות שנערך והוגש לפני כל חבר וחבר בשביל חומר לאספה היסודית הוא קצת מסובך ויותר מדי כולל וקשה לענות ב"כן" או "לא" או בכלל במילים קצרות.
מצד שני אני רוצה להשתמש בהזדמנות הזאת ולהביע ביותר אריכות את מחשבותי על כל שאלה ושאלה וביחוד על הרעיון היסודי שיש להכניס בקבוצה.
ובכן על פי הסדר על ראשון – ראשון, ועל אחרון – אחרון.

א. כשבאים לדבר על "קבוצה" ורעיון היסודי שלה צריך קודם כל לברר את פרוש המילה של קבוצה את התוכן שאנחנו רוצים להכניס בה, כי אנחנו רואים ששונים הם הפרושים שכל אחד ואחד נותן לה. אחדים חושבים שקבוצה זו קבוץ אנשים (ויכולים הם להיות רחוקים ברוחם ובהשקפותיהם איש מרעהו) שעובדים עבודה משותפת (במשק חקלאי קולקטיבי או באיזו עבודה מקצועית אחרת או בכלל באיזו עבודה ציבורית וכן הלאה). אחרים מרחיבים את היסוד העיקרי של הקבוצה ומכניסים גם חיים משותפים בצורות שונות. אבל יש גם כאלה וגם אני בתוכם שמכניסים תכן אחר לגמרי. בשבילי אין קבוצה סתם אלא הקבוצה ב"הא הידיעה" – ה"קבוצה השתפנית" שהיא צריכה לשמש לנו סמל ודוגמה לחיים חדשים, לא חיים של הכרח ושל ירושה מדורות הקדמונים אלא חיים של רצון, חיי יצירה, חיים של שפור ושכלול של האדם החדש אותו האדם שצריך לשמור על "הצלם אלהים" שבו – הוא נברא; אותו האדם החדש שצריך להתקרב לטבע ולהפך לשותף למעשי בראשית להשתתף יחד עם הטבע ביצירה; אותו האדם החדש שמתוך התקרבות לטבע הוא יתקרב גם לאדם – חברו ביצירה ושביחד הם מניחים יסודות חדשים לחיים חדשים ולבסוף יוצרים את אותה החברה החדשה, הבנויה על יסודות של האדם החדש והחיים המחודשים בתכנם. זהו לפי דעתי הרעיון היסודי שצריכים להכניס לקבוצה. חברי הקבוצה הם הם שעושים בהם בעצמם את המהפכה הנפשית. ושהולכים בדרך המכוונת להגשמת הרעיון היסודי על ידי הבנה הדדית והשפעה הדדית.

SH1

עמוד 38

ב. לפי דעתי, חוץ משאיפה כללית לעבור לארץ ישראל וליצור משק חקלאי קולקטיבי, לא היו
ג. שום שאיפות אחרות של הקבוצה כולה, היו וישנם חלומות ושאיפות של אחדים מחברי הקבוצה
שלנו אבל זה לדאבוננו עוד לא קנין של כל הקבוצה, או לכל הפחות של רוב חברי הקבוצה
ומשום זה אין מה לדבר על התקדמות במובן זה, כי לא הייתה השאיפה לה, והיא לא באה.

ד. כפי שאמרתי לעיל, חברי "הקבוצה" הם הם שעושים את המהפכה הנפשית וכל היוצא מזה ברור שהרכבת הקבוצה צריכה להיות מחברים בעלי הכרה והבנה, חברים שבאו לרעיון היסודי מתוך הכרה ושמשתדלים כמו בחיים הפרטיים שלהם, כן גם בחיים הקבוצתיים להגשים את הרעיון היסודי. אבל לדאבוננו הגדול לרוב חברי הקבוצה שלנו אין אותה ההכרה הנחוצה, ולפעמים רבות חסרים הרצון והשאיפה להתרומם מעל העניינים של חיי יום ביום במובן הרגיל. וזהו החסרון העיקרי והכללי ומובן שהרכבה כזאת איננה יכולה לעת עתה להתאים לא לשאיפות הידועות ולא להגשמתן.

ה. חוץ מבעבודה אינני מוצא שום ספוק בחיים הנוכחיים של קבוצתנו, אין תוכן ואין חיים שלהם אני שואף ורוצה לראות אותם בקבוצתנו.

ז. צריך להכניס תוכן לחיי קבוצתנו ברוח שאיפותינו, יותר נכון, צריך להכניס לתוך שאיפות קבוצתנו את הרעיון היסודי, שעליו אני דיברתי קודם ושלזה יסכימו לכל הפחות רוב החברים ושילכו בדרך המובילה להגשמת הרעיון בחיים. זהו, לפי דעתי, התקון העיקרי והיחיד שאנחנו מוכרחים להכניס אם אנחנו רוצים שתהיה לנו זכות הקיום של ה"קבוצה".

ח. כל אדמת ארץ ישראל שנרכשת על ידי "קרן הקיימת", מוסדות וחברות, גם על ידי אנשים פרטיים, זאת אומרת כל האדמה שעוברת לידי יהודים צריכה בהקדם הכי אפשרי להיות מיושבת ומעובדת לשם התפתחות ופריחת הארץ. ערך מיוחד יש לנקודות העבריות הנמצאות בסביבות הערים הגדולות בארץ ישראל בכלל וירושלים בפרט. "קרית ענבים" צריכה באופן כזה להיות מיושבת באופן קבוע ותמידי על ידי קבוצה קבועה ואם בגורלנו עלתה אדמת "קרית ענבים" (אם במקרה או מאיזו סיבות אחרות) דעתי, שהיא בכלל מתנגדת לכל מיני נדודים גם פה היא בעד זה, שאנחנו צריכים להתקשר למקום באופן קבוע ותמידי.

ט. כאחת התוצאות הכי עקריות של שאיפות קבוצתנו אנחנו בונים את המשק החקלאי שלנו על יסודות של:

1. עבודה עצמית מבלי לנצל עובדים מחוץ לחברי הקבוצה.
 2. עבודה אינטנסיבית, שנוכל להוציא מהאדמה את המקסימום של פריה בכדי לבסס את היסוד הכלכלי שלנו.
 3. עבודה רבגונית, זאת אומרת רבגוניות של המשק בהתאם להרכבתה המיוחדת של קבוצתנו וגם בהתאם לתנאי המקום וקרבתו לירושלים.
- י. יש לציין דפקטים כלליים, שהסיבה שלהם באה מחסר הנסיון וחסר התכנית המתאימה וכללית כמו למשל חוסר היקף רחב של המשק וצרכיו, חוסר קביעות בעבודה וכ".ה.
- יא. צורת חיינו וכל השאלות הקשורות בה זאת היא תוצאה ישירה משאיפותיה ורעיונה היסודי של קבוצתנו, מובן שלשאיפות שאני צינתי בהתחלה צורת החיים הנוכחית אינה מתאימה. מה שנוגע לשאלת ההנהלה, דעתי היא שהאחרונה בתור שכזו, שמוציאה לפועל את ההחלטות של האספות הכלליות ושמחליטה בעצמה על שאלות מעשיות קלי ערך, צריכה להיות אצלנו.

י"ב עד החודשים האחרונים מצבה של הצעירה אצלנו, זאת אומרת, מצב של החצי מחברי הקבוצה היה בלתי נורמלי לגמרי, אבל בזמן האחרון ישנה שאיפה אצל כמעט כל החברים לפתור את השאלה הזאת באופן שכזה, שהצעירה תתפוס מקום במשק לא פחות חשוב מהצעיר וגם נעשו צעדים אחדים להגשמת השאיפה הזאת. אבל כדאי גם להעיר שמצד הצעירות בעצמן גם עכשיו לא תמיד באה האיניציאטיבה והדרישה הנחוצה ולפעמים רבות נכר עוד אותו החסר התעניינות במהלך החיים והעבודה של המשק.

י"ג לפי דעתי שאלת הקרובים והמשפחות של החברים, היא שאלה שלא כל אחד ואחד לחוד מוכרח לטפל בה, אלא הקבוצה כלה. העברת המשפחות והקרובים לארץ ישראל וסידורם בעבודה על המקום – הם דאגת כל הקבוצה. בשביל זה צריך ליסד קרן מיוחדת, "קרן קונסטרוקטיבית" והסכומים שלה ינתנו לקרובים בצורת הלואה אבל רק לשם מטרות קונסטרוקטיביות.

י"ד בתור גוף ציבורי אנחנו צריכים לקחת חלק אקטיבי בחיי הצבור העברי בכלל וחיי צבור הפועלים העבריים בארץ בפרט, להיות בקשר תמידי עם כל ההסתדרויות והמוסדות המתאימים הקיימים בארץ, להשתדל עד כמה רק שאפשר גם להשפיע במובן ידוע על מהלך החיים והעבודה ברוח שאיפותינו, להפיץ את הרעיון הקבוצתי שלנו ברבים ולעזור ליסוד קבוצות אחרות הדומות בשאיפותיהן ובחייהן לנו.

ט"ו ההתמחות והקביעות בעבודה, שהתועלת שלה לכולם ברורה, תבוא רק על ידי חלוק העבודה במשק לפי הענפים שלו בין החברים באופן כזה, שלכל ענף וענף יהיו אנשים קבועים, שימלאו את כל העבודות בענפים, ילמדו אותו, יתמסרו לו ובאופן כזה יתמחו במקצע זה או אחר, שזה סוף סוף יביא לידי שכלול המשק והרמת אותו לידי הגבה הראוי.

ט"ז אין עוד אצלנו דעה מסוימת בשאלה זו, אבל אני חושב, שהחנוך של הילדים שלנו צריך להתאים לשאיפותינו ולסביבה שהילד ימצא בה, זאת אומרת – חינוך של עבודה.

י"ז קשה לי להביע את דעתי על כל אחד ואחד מחברינו לחוד, אבל אני חושב, כפי שאמרתי לעיל, שלעת עתה יש חלק הגון של חברינו שאיננו מתאים לאותם הרעיונות שאני הייתי רוצה להכניס לקבוצתנו.

י"ח הייתי רוצה להתמחות בפלחה.

אפרים ליבינזון (בן-חיים)

לאסיפה יסודית

אני החלטתי לכתוב במקום אנקטה בספר החיים, ורק בספר החיים, כי הרעיון שלי בנוגע לכל השאלות אני רוצה להביע לא רק בין חלק חברנו "ועדה" אבל לכל החברים. מפני זה אני כותב בספר החיים. הדבר הראשון שאני מוצא להתחיל לענות, זה מהתקשרות למקום. בנוגע התקשרות יש לנו שתי תשובות: א. אני מסכים להתקשר למקום זה. עוד לפני שנה, בזמן שלפננו עמדה השאלה זו, עניתי בחיוב. ב. מה זה התקשרות? זה נקרא שאנו נשארים לתמיד במקום זה, עובדים ומעבודתנו אנו חיים, אז טרם שאנו עונים בחיוב על השאלה, צריכים לעשות חשבון יותר או פחות מדויק. אם הצרכים המינימאליים הנחוצים לנו, יתן המקום. לפי התכנית, שבשנה העברה מסרו לנו, ולפי התכנית הזו הולכת המחלקה לחקלאות, אני אינני רואה שום אפשרות להתקיים. ומפני זה אני היתי אומר, טרם שלענות לשאלה זו. אנו צריכים לסדר לנו תכנית מתאימה להקיומנו. לפי התכניתנו לדרוש מהמחלקה לחקלאות שיאשרו את תכניתנו זאת אומרת שעל שאלת התקשרות, יש לנו תשובה אחת: אנחנו מתקשרים למקום הזה, אבל בתנאים שהתכנית שאנו נסדר יתאים לנו.

לפי דעתי אנחנו צריכים לסדר את המשק שלנו באופן כזה:

נטיעות של גפנים של שטח של 300 דונם במשך 4 שנים ובכוחות עצמנו. כרם עצי – פרי של 50 דונם, לזבל זאת במשך 4 שנים את כל השטחים שמעמק, לסדר שטח קטן של 30 דונם ירקות בהשקאה וגם אספסת. ודבר העקרי במשקנו צריך להיות משק הבית.

אנחנו צריכים לסדר את הלול שלנו במשטב הכי מקסימאלי וגם את המחלבה באותו משטב זאת אומרת עופות צריך להיות לא פחות מאלפים מחלבה מ 40-50 פרות חולבות, דבורים 100 כורות. אנחנו צריכים שהענף של משק הבית יכניס לא פחות מ 2/3 מהכנסה. ואם לסדר את כל משק הבית לפי התכנית שלי אז התנאים של המחלקה לחקלאות משנת תרפ"א לגמרי לא מתאימים.... אנחנו צריכים להתאים את משקנו לאנשים, זאת אומרת שחלק מהחברות שלנו תוכלנה להתעסק במשק הבית. המשק שלנו צריך להבנות על הרעיון עבודה עצמית במשקנו וחקלאית ואנו לא צריכים לעמיד את עבודה צדדית על המקום הראשון, כמו שזה היה עד עכשיו, מקום עבודה אצלנו חקלאות ואם לפעמים יש אנשים, אז עם מתעסקים בעבודות צדדיות.

ג. הנהלת המשק שלנו צריך להיות מרכב מחברים עם רצון חזק ורצון דרושות, שלא יהיה כמו עד עכשיו שחבר אחד בא רק עם הרעיון והמחשבות שלו לשיבות הנהלה, לפעמים בא אפילו עם דבר שכבר נעשה ונשאר חברי הנהלה צריכים רק (מילה ברוסית – ייתכן "לאשר" – הערת הארכיונאית), את הדבר

כאי אפשר כבר לעשות אחרת. הנהלת כזאת היא לא נורמלית כי היא לא הנהלת המשק, כי רק הנהלת הפורמלית, וכל עבודות נעשות על ידי חבר אחד בשביל הקבוצה.

לפי דעתי צריכה להיות הנהלה, אבל מרכבה מחברים בעלי – מרץ וכל דבר מה שצריכים להכניס חדש במשקנו צריכים מקודם לדיון ואחרי כך לעשות, אבל לא להפך. וגם הנהלה צריכה מדי פעם ופעם לבא לפני אספה הכללית, עם דין וחשבון של עבודתה העברה ועבודה בעתיד.

ד. ספוק החיים בקבוצתנו אין לי. אני חושב שזה מפני חוסר יחס בין חברנו וגם חוסר קביעות בעבודה.

ה. המצב הצעירה בקבוצתנו אי נורמלית. היא לא מקבלת שום אקטביות בסדור המשק, באסיפות, לפי דעתי לא מספיק שהצעירה עובדת גם בשדה.

ו. שאלת הקרובים: אנחנו בתור קבוצה צריכים להשתדל עד כמה שאפשר לעזור לקרובי הקבוצה, לזה אנו יוצרים קרן עזרה, שכל אחד ואחד מכניס אחוז ידוע ממשכורתו.

ז. אנו בתור גוף ציבורי הולכים יחד עם המוסד הכללי של עובדים שלנו.

ח. אי אפשר לפתור שאלת הקביעות בעבודה, עד שכל אחד ואחד לא עבר את כל עבודות, כי אי אפשר לדעת מי מתאים יותר לענף זה או אחר.

ט. היתי רוצה להתמחות במקצוע אחד, רצוי בפלחה, יש לי גם רצון להתלמד קצת בנפחות ומכונה.

חשוון תרפ"ב

שלום קאושנסקי